Dosarul nr. 2-7824/2023
2-23056959-12-2-19042023

H O T Ă R Â R E
În Numele Legii

Pronunțată public la data de 15 aprilie 2024 în mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanță compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Victor Sandu
Grefieri Diana Blîndu
Cu participarea:
Reclamantului Luganov Karl
Reprezentantului reclamantului Luganov Karl, avocat Antoci Cristina
Reprezentantului pârâtului Ion Burdiumov, avocat Eșanu Mihail
Interpretului Bujor Neonila
În lipsa:
Pârâtului Ion Burdiumov

în sediul instanței, în ședință publică în procedură contencioasă a judecat cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Luganov Karl către Ion Burdiumov cu privire la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, repararea prejudiciului moral și încasarea taxei de stat,-

a constatat:

La data de 19.04.2023, Luganov Karl a depus o cerere de chemare in judecată către Ion Burdiumov cu privire la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, repararea prejudiciului moral și încasarea taxei de stat.

În motivarea cererii, reclamantul a invocat că, pe data de 3 martie a aflat că domnul Ion Burdiumov, în data de 02 martie 2023, la întrebarea domnului Eduard Volcov privind informația despre încheierea unui contract de sterilizarea a câinilor fără stăpân între Direcția generală și o clinică veterinară în postarea sa pe Facebook fhttps://clck.ru/33mw64), a publicat un comentariu.

Consideră că textul postat de domnul Ion Burdiumov, în comentariul său, conține informații false, care îl defăimează, iar prin publicarea acesteia pe rețele de socializarea, a răspândit în public aceste informații defăimătoare, prin care i-a lezat onoarea, demnitatea și reputația profesională.

Menționează că, pârâtul și-a expus în modul care îl vizează direct și nu e nici o îndoială despre cine e vorba în cauză. Toate declarațiile în cauză sunt false și defăimătoare.

Invocă că, fiind impus să citească aceste declarații a pârâtului, i-a cauzat un prejudiciu moral, suferințe psihice, în special, din motiv că se atinge nu doar onoarea sa ca a unui om, dar și reputația sa profesională (se ocupă de mai mulți ani de protecția animalelor și la momentul postării a fost șeful secției control și protecția animalelor din cadrul Direcției generale, unde domnul Ion Burdiumov este șeful.

Totodată, aceasta s-a întâmplat în fața mai multor utilizatori Facebook.com pe care îi cunoaște personal.

Mai mult ca atât, Facebook.com la moment este cea mai mare rețea de socializare din lume, și respectiv informația în cauză a fost vizualizată și va putea fi vizualizată de către mai multe persoane - utilizatorii ai acestei rețele, în special, numărul de membrii ai acestei rețele din Moldova este de 340 mii de persoane, inclusiv fiecare al patrulea locuitor din Chișinău. Din aceste considerente solicită și achitarea din contul pârâtului sumei bănești pentru suferințele morale suportate în mărime de 50 000 lei.

Astfel, la data de 21 martie 2023 a înaintat domnului Ion Burdiumov cererea prealabilă și care a fost înregistrată în cancelaria Direcției generale locativ-comunale și amenajare șefului cărei este Ion Burdiumov și care este locul lui de muncă, pe adresa str. Eminescu 33 cu numărul 991/23.

Totodată, până la momentul actual pârâtul nu a prezentat nici un răspuns la cererea prealabilă.

Solicită reclamantul recunoașterea următoarelor declarații a pârâtului Ion Burdiumov ca fiind false și defăimătoare: ”Ce ține de afirmațiile lui Luganov pot să constat cu regret că se ocupă PR personal prin denigrarea colegilor dezinformarea publicului. De fapt cu asta s-a ocupat toată perioada cât a activat la DGLCA”, obligarea pârâtului să radieze de pe pagina personală Ion Burdiumov https://clck.ru/33puie și de pe pagina oficială a DGLCA de facebook https://clck.ru/33mS5J ca toate declarațiile nominalizate în comentariul sus menționat să fie recunoscute drept false și defăimătoare, obligarea pârâtului domnul Ion Burdiumov să aducă scuzele publice lui Karl Luganov pe pagina personală Ion Burdiumov https://clck.ru/33puie și de pe pagina oficială a DGLCA de facebook https://clck.ru/33mS5J pentru toate declarațiile nominalizate, recunoscute drept false și defăimătoare, încasarea de la pârât prejudiciul moral în mărime de 50 000 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 350 lei.

Ulterior, la data de 05.05.2023, reclamantul a depus o cerere de concretizare prin care a preciza că micșorează suma solicitată drept prejudiciu moral, solicitând recunoașterea următoarelor declarații a pârâtului Ion Burdiumov ca fiind false și defăimătoare: ”Ce ține de afirmațiile lui Luganov pot să constat cu regret că se ocupă PR personal prin denigrarea colegilor dezinformarea publicului. De fapt cu asta s-a ocupat toată perioada cât a activat la DGLCA”, obligarea pârâtului să

radieze de pe pagina personală Ion Burdiumov https://clck.ru/33puie și de pe pagina oficială a DGLCA de facebook https://clck.ru/33mS5J ca toate declarațiile nominalizate în comentariul sus menționat să fie recunoscute drept false și defăimătoare, obligarea pârâtului domnul Ion Burdiumov să aducă scuzele publice lui Karl Luganov pe pagina personală Ion Burdiumov https://clck.ru/33puie și de pe pagina oficială a DGLCA de facebook https://clck.ru/33mS5J pentru toate declarațiile nominalizate, recunoscute drept false și defăimătoare, încasarea de la pârât prejudiciul moral în mărime de 25 000 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 350 lei pentru taxa de stat și 270 lei pentru servicii de traducere (f.d. 17-18).

În şedinţa de judecată, reclamantul Luganov Karl şi reprezentantul său - Antoci Cristina au susţinut cererea de chemare în judecată şi au solicitat admiterea acesteia, pe motivele invocate.

În şedinţa de judecată, reprezentantul pârâtului Ion Burdiumov, avocat Eşanu Mihail nu a susţinut cererea de chemare în judecată şi a solicitat respingerea acesteia, ca fiind neîntemeiată.

Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului civil în raport cu temeiurile invocate în acţiunea depusă, instanţa de judecată reţine următoarele.

Conform art. 117 alin. (1) Cod de procedură civilă, „*Probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei*”.

Conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, „*Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al prtenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel*”.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, „*Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului*”, iar art. 122 din Codul de procedură civilă prevede „*Circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor*”.

Potrivit art. 239 Cod de procedură civilă, „*Hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată*”.

În conformitate art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, „*La deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele*

care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii".

Norma cuprinsă în art. 130 alin. (3) Cod de procedură civilă prevede „*Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficientă pentru soluţionarea pricinii*".

În ședința de judecată, instanța a constatat că, reclamantul invocă publicarea de către pârâtul Ion Burdiumov pe rețeaua de socializare Facebook un comentariu în care a consemnat următorul conținut: "*Buna ziua. Vreau sa Va comunic ca de catre DGLCA a fost semnat un contract pentru a interveni in cazul ciinilor agresivi şi cazurilor exceptionale. In max o luna intreprinderea municipala creata va contracta serviciile strict conform regulamentului existent. Ce tine de afirmatiile lui Luganov pot sa constat cu regret ca se ocupa PR personal prin denigrarea colegilor si dezinformarea publicului. De fapt cu asta s a ocupat toata perioada cat a activat la DGLCA*" (f.d. 10-12).

La data de 21.03.2021, reclamantul a înregistrat la Direcția generală Locativ Comunală și Amenajare a Consiliului Municipal Chișinău o cerere prealabilă pe numele lui Ion Burdiumov prin care a solicitat ca în termen de 15 zile să fie publicată o dezmințire pe pagina personală Ion Burdiumov https://clck.ru/33puie și de pe pagina oficială a DGLCA de facebook https://clck.ru/33mS5J, cu conținutul expus în cerere (f.d. 8-9), care însă a rămas fără răspuns.

Instanța învederează și prevederile art.32 alin.(1), alin.(2) din Constituţia Republicii, "*oricărui cetăţean îi este garantată libertatea gândirii, a opiniei, precum şi libertatea exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil. Libertatea exprimării nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane. Principiul dat garantează fiecăruia libertatea gândirii, a opiniei, precum şi libertatea exprimării în public prin orice mijloc legal posibil. Acesta cuprinde de altfel şi libertatea de opinie şi libertatea de a primi sau de a comunica informaţii, ori idei fără amestecul autorităţilor publice*".

Conform art. 10 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie şi libertatea de a primi sau a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică Statele să supună societățile de radiodifuziune, cinematografie sau televiziune unui regim de autorizare. Exercitarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri şi responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege care, într-o societate democratică, constituie măsuri necesare pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii şi

prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, a moralei, a reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea informațiilor confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

Conform art. 43 din Codul civil, în condițiile legii, *orice persoană fizică are dreptul la viaţă, la sănătate, la integritate fizică şi psihică, la libera exprimare, la nume, la onoare, demnitate şi reputaţie profesională, la propria imagine, la respectarea vieţii intime, familiale şi private, la protecţia datelor cu caracter personal, la respectarea memoriei şi corpului său după deces, precum şi la alte asemenea drepturi recunoscute de lege. Aceste drepturi sunt insesizabile şi inalienabile*.

Libertatea de exprimare constituie unul dintre fundamentele esențiale ale unei societăți democratice, una dintre condițiile primordiale ale evoluției sale şi ale dezvoltării fiecărei persoane. Sub rezerva art. 10 §2 din Convenție, aceasta este valabilă nu numai în ceea ce privește „informațiile" sau „ideile" acceptate ori considerate drept inofensive sau indiferente, ci şi pentru cele care rănesc, șochează sau neliniștesc: acest lucru este impus de pluralism, toleranță și mentalitate deschisă, fără de care nu există o „societate democratică".

Astfel, cum este consacrat la art. 10 din Convenție, libertatea de exprimare este însoțită de excepții care necesită totuși o interpretare strictă, iar necesitatea de a o restrânge trebuie stabilită în mod convingător [a se vedea, printre altele, Handyside împotriva Regatului Unit, 07 decembrie 1976, pct. 49, seria A nr. 24; Editions Plon împotriva Franței, nr.58148/00, pct. 42, CEDO 2004-IV; şi Lindon, 18Otchakovsky-Laurens şi July împotriva Franței (MC), nr. 21279/02 şi 36448/02, pct. 45, CEDO 2007-IV].

Potrivit art.7 alin. (1) din Legea cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23.04.2010, "*orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnităţii şi reputaţiei sale profesionale lezate prin răspândirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăţilor de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie*".

Conform art. 2 din Legea cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23.04.2010, "*defăimare este răspândire a informației false care lezează onoarea, demnitatea și/sau reputația profesională a persoanei; informație este orice expunere de fapt, opinie sau idee sub formă de text, sunet și /sau imagine; fapt este eveniment, proces sau fenomen care a avut loc sau are loc în condiții concrete de loc și timp și a cărui veridicitate poate fi dovedită; judecată de valoare este opinie, comentariu, teorie sau idée care reflectă atitudinea față de un fapt, a cărei veridicitate este imposibil de dovedit; judecată de valoare fără substrat factologic suficient este judecată de valoare care se bazează pe fapte care nu au avut loc sau pe fapte care au avut loc, dar a căror expunere este denaturată până la falsitate*".

Conform art. 3 din Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, ”(1) *Orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de a căuta, de a primi şi de a comunica fapte şi idei*”.

Astfel, articolul 10 din Convenţie se aplică nu doar în cazul „informaţiilor” sau „ideilor” inofensive, care sunt percepute favorabil sau care atrag indiferenţă, ci şi în cazul informaţiilor şi ideilor care şochează, deranjează sau ofensează statul sau o parte din populaţie. Acestea sunt cerinţele pluralismului, ale toleranţei şi ale gândirii libere (broadmindedness), fără de care nu poate exista o „societate democratică”.

Orice „formalitate”, „condiţie”, „restricţie” sau „penalitate” impusă în această privinţă trebuie să fie proporţională cu scopul legitim urmărit (cauza Handyside v. Regatul Unit, hotărârea din 7/12/1976, § 49) în cauza Sokolowski v. Polonia, hotărârea din 29/03/2005, § 44, Curtea a subliniat că fiecare persoană decide modalitatea în care își exprimă gândurile.

Potrivit art. 7 alin. (2) din Legea nr. 64 din 23.04.2010, ”*persoana lezată prin răspândirea unor relatări cu privire la fapte poate fi restabilită în drepturi dacă informația cumulează următoarele condiții: a) este falsă; b) este defăimătoare; c) permite identificarea persoanei vizate de informație*”.

Conform art. 7 alin. (3) din Legea nr. 64 din 23.04.2010, ”*persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin.(2) poate solicita rectificarea sau dezmințirea informației, precum și repararea prejudiciului moral și material cauzat*”.

Conform art. 7 alin. (4) din Legea nr. 64 din 23.04.2010, ”*persoana lezată prin răspândirea unor judecăți de valoare poate fi restabilită în drepturi, dacă judecățile de valoare cumulează următoarele condiții: a) nu se bazează pe un substrat factologic suficient; b) au un caracter defăimător; c) permit identificarea persoanei vizate de informație*”.

Conform art. 7 alin. (5) din Legea nr. 64 din 23.04.2010, ”*persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin.(4) poate solicita rectificarea sau dezmințirea informației, sau publicarea unei replici, precum și repararea prejudiciului moral și material cauzat*”.

Precum se constată din cererea de chemare în judecată, reclamantul a invocat prevederile art. 7 din Legea menționată, (circumstanțe de drept) în întemeierea acestei pretenții. Mai cu seamă, reclamantul susține, că afirmațiile expuse de pârât reprezintă răspândirea unor relatări cu privire la fapte care ar fi false și defăimătoare, dar și care lezează onoarea, demnitatea și reputația profesională a reclamantului.

Însă, instanța de judecată consideră, că expresiile și afirmațiile expuse de către pârât în comentariul publicat, nu reprezintă răspândirea unor relatări cu privire la fapte care ar fi false și defăimătoare, în consecință, nu este temei de a

încadra acțiunile pârâtului în prevederile Legii nr. 64 din 23.04.2010, precum nu este temei de a fi tras la răspundere juridico-civilă în sensul acestei legi.

Totodată, instanța de judecată consideră că, reclamantul n-a demonstrat că speța întrunește condițiile prevăzute de art. 24 alin.(1) lit. a)-d), al Legii nr. 64 din 23.04.2010, pentru a antrena răspunderea juridică civilă a pârâtului. Concluzia instanței se bazează pe următoarele raționamente.

Instanța de judecată constată, că în cererea de chemare în judecată reclamantul a indicat exact expresiile, pe care le consideră a fi false și defăimătoare, și care în opinia dlui, nu corespund adevărului, fie se atribuie la judecăți de valoare fără substrat factologic suficient, după cum urmează:"(...) *se ocupa PR personal prin denigrarea colegilor si dezinformarea publicului. De fapt cu asta s a ocupat toata perioada cat a activat la DGLCA*".

Astfel, aceste expresii nu se încadrează în noțiunea de relatări cu privire la fapte, în sensul art.7 alin (2) al Legii citate. Or, instanța apreciază, că aceste comentarii/afirmații ale pârâtului reprezintă o opinie critică a acestuia, pe care și-a făcut-o pârâtul.

Aceste expresii reprezintă judecăți de valoare (art.2 al Legii-judecată de valoare- opinie, comentariu, teorie sau idee care reflectă atitudinea faţă de un fapt, a cărei veridicitate este imposibil de dovedit). La judecarea acestor categorii de cauze, trebuie ținut cont de specificul noțiunii de "judecată de valoare", care prezumă că persoana nu poartă răspundere pentru părerea expusă în privința unor evenimente, circumstanțe, veridicitatea cărora este imposibil de a se demonstra. Respectiv urmează de făcut o distincție clară între fapte și judecăți de valoare.

Totodată, instanța constată, că reclamantul nu a exercitat pe deplin sarcina probațiunii, conform prevederilor art. 24 alin.(1) al Legii nr. 64 din 23.04.2010, și deci, nu poate beneficia de prevederile art. 7 alin.(2-3) al Legii-întrucît nu sunt întrunite condițiile legale pentru a fi încadrată în noțiunea de "persoană lezată prin răspândirea unor relatări cu privire la fapte", și nici nu poate beneficia de prevederile art. 7 alin.(4-5) al Legii-întrucît nu sunt întrunite condițiile legale pentru a fi încadrată în noțiunea de "persoană lezată prin răspândirea unor judecăți de valoare".

Conform art. 26 alin.(1) (2) al Legii, "*Orice persoană este în drept să ceară în instanţa de judecată dezminţirea relatărilor false şi defăimătoare cu privire la fapte. (2) În cazul în care instanţa de judecată va stabili că acţiunea cu privire la răspândirea informaţiei false şi defăimătoare este întemeiată, iar reclamantul solicită publicarea unei dezminţiri, instanţa va dispune dezminţirea relatărilor false şi defăimătoare, indicînd în dispozitivul hotărîrii textul dezminţirii*".

Acest capăt de pretenție urmează a fi respins ca nefondat, pentru motivul, că instanța nu a constatat în expunerile pârâtului existența relatărilor false şi defăimătoare cu privire la fapte.

Mai mult, în contextul solicitării ”scuzelor publice”, instanța de judecată respinge ca nefondată această solicitare, deoarece, potrivit art. 7 alin.(6-7) al Legii nr. 64 din 23.04.2010, solicitarea de a exprima scuze poate fi înaintată doar în cazul în care în adresa persoanei (reclamantului) au fost exprimată injurie, însă, în speță pârâtul nu a exprimat injurie în adresa reclamantului. Chiar și din conținutul art. 2 al Legii, se va reține, că noțiunea de ”*scuze*” reprezintă – *declaraţie prin care persoana îşi exprimă regretul pentru injurie sau pentru informaţii despre viaţa privată şi de familie*. La caz, pârâtul nu a exprimat injurie, și nici n-a divulgat informaţii despre viaţa privată şi de familie a reclamantului. Inclusiv din aceste raționamente, nu poate fi acceptat un astfel de text al dezmințirii.

În concluzie, pretențiile reclamantului către pârât cu privire la recunoașterea următoarelor declarații a pârâtului Ion Burdiumov ca fiind false și defăimătoare: ”Ce ține de afirmațiile lui Luganov pot să constat cu regret că se ocupă PR personal prin denigrarea colegilor dezinformarea publicului. De fapt cu asta s-a ocupat toată perioada cât a activat la DGLCA”, obligarea pârâtului să radieze de pe pagina personală Ion Burdiumov https://clck.ru/33puie și de pe pagina oficială a DGLCA de facebook https://clck.ru/33mS5J ca toate declarațiile nominalizate în comentariul sus menționat să fie recunoscute drept false și defăimătoare, obligarea pârâtului domnul Ion Burdiumov să aducă scuzele publice lui Karl Luganov pe pagina personală Ion Burdiumov https://clck.ru/33puie și de pe pagina oficială a DGLCA de facebook https://clck.ru/33mS5J pentru toate declarațiile nominalizate, recunoscute drept false și defăimătoare, sunt nefondate și necesar de respins.

Cu referire la pretenția despre încasarea sumei de 25 000 lei, cu titlu de compensare a prejudiciului moral, instanța reține următoarele.

Potrivit art.7 alin.(3) al Legii nr. 64 din 23.04.2010, ”*persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin. (2), poate solicita rectificarea sau dezmințirea informației, precum și repararea prejudiciului moral și material cauzat*”. Și alin.(5) și (7) al acestui articol prevede repararea prejudiciului moral.

Instanța de judecată consideră nefondată această pretenție din raționamentul, că este o pretenție subsecventă primei pretenții, iar respingerea pretenției de bază, ca fiind nefondată, atrage inevitabil și respingerea ca nefondată a pretenției subsecvente, în compensarea prejudiciului moral.

Cu referire la cererea despre încasarea cheltuielilor de judecată, instanța consideră necesar de a o respinge ca nefondată, or, potrivit art.94 alin.(1) CPC, *instanța de judecată obligă partea care a pierdut procesul să plătească la cerere, părții care a avut cîștig de cauză, cheltuielile de judecată*. Având în vedere că reclamantul n-a avut cîștig de cauză, instanța consideră că nu pot fi încasate în beneficiul acestuia careva cheltuieli de judecată.

Totodată, în ședința de judecată pârâtul a fost asistat de avocatul Eșanu Mihail, pentru serviciile de asistență juridică a căruia pârâtul a achitat suma de 10

500 lei (Bon de plată din 04.10.2023, f.d.38), și pe care pârâtul îi solicită a fi încasați de la reclamant.

Instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial cererea și hotărăște a încasa de la Luganov Karl în beneficiul lui Ion Burdiumov suma de 5000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, reieșind din lucrul efectiv prestat de avocat, numărul ședințelor avute loc, precum și lipsa unor probe suficiente în susținerea pretenției înaintate.

În conformitate cu art. 236, 238-241 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, instanța de judecată, –

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Luganov Karl către Ion Burdiumov cu privire la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, repararea prejudiciului moral, încasarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează în beneficiul lui Ion Burdiumov, a.n. 28.11.1982, IDNP: 2000038042001, de la Karl Luganov, a.n. 24.10.1979, IDNP: 0972506037351, dom. mun.Chişinău, str. Alba-Iulia nr. 192/2 ap.29, suma de 5000 lei (cinci mii lei) cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest, pretenția de încasare a excedentului cuantumului cheltuielilor de asistență juridică adjudecate prin prezenta hotărâre, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Se explică dreptul părților și participanților la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
Judecătorul Victor Sandu